

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 520/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., Mariánske námestie 2, Žilina, proti postupu Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/2 Gn 192/24/1000 a jej upovedomením zo 7. mája 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 16 ods. 2, čl. 19 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd označeným postupom a upovedomením generálnej prokuratúry. Sťažovateľ sa domáha zrušenia namietaného upovedomenia generálnej prokuratúry zo 7. mája 2025 a uplatňuje si primerané finančné zadosťučinenie 10 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva nasledovný stav vecí:

3. Sťažovateľ je od 7. júna 2019 vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v ÚVTOS Dubnica nad Váhom.

4. Sťažovateľ uvádza, že v zmysle § 21 zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov má odsúdený právo na nepretržitý osemhodinový spánok na lôžku, na lôžku môže odpočívať aj mimo nočného pokoja. Osvetlenie v čase nočného pokoja v cele a izbe sa zhasína, krátkodobé osvetlenie je pri kontrole povolené.

5. Od 1. septembra 2022 nadobudol účinnosť rozkaz generálneho riaditeľa Zboru väzenskej a justičnej stráže č. 30/2022 o režimovej činnosti (ďalej len „rozkaz č. 30/2022“), v zmysle ktorého podľa § 17 ods. 1 písm. b) bodu 2 príslušník zboru zabezpečujúci režimovú činnosť na stanovišti režimovej činnosti s celovým ubytovaním obvinených alebo odsúdených počas výkonu služby vykonáva kontrolu obvinených alebo odsúdených v cele fyzicky alebo použitím kamerového systému v čase od večierky do budička, ktoré určuje časový rozvrh dňa príslušného ústavného poriadku pre obvinených a odsúdených, vykonáva nepravidelnú kontrolu obvinených a odsúdených umiestnených v cele najmenej raz za dve hodiny v súlade s osobitnými predpismi.

6. Sťažovateľ uvádza, že príslušníci Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „ZVJS“) začali vykonávať rutinné nočné kontroly odsúdených v celách tak, že fyzicky vstupujú do cely a túto kontrolujú. Dochádza tak k rušeniu spánku odsúdených hlukom pri otvorení vstupu do cely, chôdzou, svietením baterkou do tváre, zvukmi kľúčov, vysielacky, otváraním a zatváraním dverí nachádzajúcich sa v cele.

7. Sťažovateľ tvrdí, že podal žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy, pričom Správny súd v Bratislave uznesením z 11. júna 2024 konanie zastavil a vec postúpil Krajskej prokuratúre v Trenčíne (ďalej len „krajská prokuratúra“). Krajská prokuratúra 9. augusta 2024 postúpila vec generálnej prokuratúre, keďže vec posúdila ako námietku proti rozkazu č. 30/2022. Generálna prokuratúra vec 8. októbra 2024 vrátila krajskej prokuratúre s tým, že sťažovateľ namieta konkrétne správanie príslušníkov ZVJS, ktorým by sa malo zaoberať vedenie konkrétneho ústavu.

8. Krajská prokuratúra prípisom zo 16. októbra 2024 postúpila vec ústavu, ktorý záznamom o prešetrení sťažnosti zo 4. novembra 2024 vyhodnotil sťažnosť ako neopodstatnenú.

9. Sťažovateľ sa následne obrátil na Generálne riaditeľstvo ZVJS, ktoré preskúmalo vybavenie sťažnosti ústavom a v zázname o prešetrení vybavenia sťažnosti (sťažovateľ neuviedol, z akého dátumu, pozn.) uzavrel, že nedošlo k porušeniu sťažovateľových práv a právom chránených záujmov zo strany ústavu.

10. Dňa 7. februára 2025 bol krajskej prokuratúre doručený podnet sťažovateľa zo 6. februára 2025 na vykonanie dozoru prokurátora vo veci nočných rutinných kontrol cely. Krajská prokuratúra tento podnet 13. februára 2025 postúpila z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti generálnej prokuratúre. Dňa 15. mája 2025 bolo sťažovateľovi doručené upovedomenie generálnej prokuratúry zo 7. mája 2025, ktorým bolo konštatované, že rozhodnutím ÚVTOS Dubnica nad Váhom č. ÚVTOS 01646/13-Du-2024 z 27. novembra 2024 v spojení s rozhodnutím generálneho riaditeľstva ZVJS č. GR ZVJS-00505/12-2025-3 z 27. januára 2025 ani konaním príslušníkov ZVJS, ktoré bolo predmetom konania, nedošlo k žiadnemu porušeniu práv sťažovateľa a podnet zo 6. februára 2025 ako nedôvodný odložila.

II.

Argumentácia sťažovateľa

11. Sťažovateľ uvádza, že zásah do jeho práv nespĺňa požiadavky testu proporcionality, uvádza argumentáciu k nedostatku legality, ako aj legitimacy takýchto zásahov a tvrdí, že otázke obmedzenia práva na nepretržitý osemhodinový spánok sa nevenovali ani ZVJS ani generálna prokuratúra. Namieta, že ZVJS ani generálna prokuratúra sa nezaoberali posúdením nevyhnutnosti

opatrení, nevysporiadali sa s otázkou, či existuje alternatívne opatrenie, ktorým by došlo k menšiemu zásahu do práv sťažovateľa, najmä kontrola cez priezor dvermi, prípadne inštalovanie kamery. Cieľ predchádzania mimoriadnym udalostiam v celách väzňov možno podľa sťažovateľa dosiahnuť iným spôsobom, ktorý by rešpektoval jeho právo na nerušený nočný spánok. Generálna prokuratúra nevykonala žiadne vlastné prešetrenie všetkých rozhodných okolností, len nekriticky prevzala závery ZVJS, vo veci postupovala formalisticky a s vecou sa po skutkovej ani po právnej stránke nezaoberala.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

13. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

14. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

15. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí ústavnej sťažnosti. Ústavný súd sa preto môže zaoberať ústavnou sťažnosťou z hľadiska jej vecnej stránky iba v prípade, ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

16. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že namietané upovedomenie generálnej prokuratúry zo 7. mája 2025 doloží dodatočne, avšak do dňa rozhodnutia ústavného súdu o tejto sťažnosti sa tak nestalo. K ústavnej sťažnosti sťažovateľ nepripojil ani žiadne iné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

17. Ústavný súd preto konštatuje, že sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepriložil žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde), v ústavnej sťažnosti žiadny dôkaz ani nenavrhol (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pripojenie dôkazu, resp. navrhnutie dôkazu je obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti

vyžadovanou zákonom. V okolnostiach posudzovanej veci má nesplnenie zákonom predpísanej dôkaznej povinnosti sťažovateľa za následok, že ústavný súd nemôže vyhodnotiť ako preukázanú ani len skutočnosť, že namietané konanie vôbec prebiehalo, príp. prebieha.

18. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že označený nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

19. Na perfektnosť základných náležitostí návrhu slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom.

20. Z dôvodu existencie uvedeného nedostatku ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

21. Sťažovateľovi, samozrejme, odmietnutie aktuálnej ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa na ústavný súd obrátil s novou ústavnou sťažnosťou (splňajúcou zákonom požadované náležitosti), keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevylučuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2025

Robert Šorl
predseda senátu